

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 1-ej po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych.

BIURO REDAKCJI I EKSPEDYCJA ul. Chorążcza 31, ADMINISTACJA ul. Podwałe 3, — Egzemplarze gazety do nabycia w Ekspedycji ul. Chorążcza 31, w biurze dzienników S. SOKOŁOWSKI i SKA Jagiellońska 7, w biurach dzienników i trafikach. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte wolne od opłaty. — Konto P.K.O. Nr. 141 690. Telefon Redakcji Nr. 178. — Telefon Administracji Nr. 75.

Cena egzemplarza
w miejscu
i w prowincji
200 Mk

PRENUMERATA:

we Lwowie bez dostawy	4000 — Mk.	miesięcznie
we Lwowie z dostawą	4500 — Mk.	
z przesyłką pocztową w Polsce	4300 — Mk.	
z przesyłką pocztową w innych państwach	6000 — Mk.	

Wszystkie ogłoszenia przyjmuje Administracja „Gazety Lwowskiej”,
Lwów, ul. Podwałe 3, w godzinach od 8—2 i 5—7 i biuro S. Sokółowski i Ska ulica Jagiellońska 7.

W oczekiwaniu.

Od chwili tragicznej śmierci śp. Prezydenta Gabriela Narutowicza dokonująca się w społeczeństwie naszym jakgdyby zbiorowy rachunek sumienia, zamigotały w świadomości ogółu potężne, błyskawicowe światła, ujawniając groźne rysy na fundamencie Rzeczypospolitej. Moc tych światła dotarła wszędzie, gdzie duch obywatelski i państwowy nie dał się ogłuszyć demagogicznym krzykiem partyjniactwa i gdzie tylko zachowała się zdrowa umiejętność odróżniania zła od dobra, frazesu od prawdy. Kajał się naród cały po wstrząsającej, hańbiącej zbrodni, bili się w piersi również parlamentarni przedstawiciele nasi. Padły hasła pojednania, zgodnej współpracy nad naprawą Rzpltej. Ciągłe brzmia nam w uszach i umysłach ważne słowa Marszałków parlamentu, wypowiedziane na żałobnych posiedzeniach:

„Godzić trzeba i łagodzić walki, bo Państwo w potrzebie“ — nawoływał Marszałek Rataj, przytaczając słowa śp. Gabriela Narutowicza, wypowiedziane przezeń po objęciu urzędu.

W przemówieniu zaś Marszałka Trąpczyńskiego uderzają swą charakterystyczną barwą takie zdania, jak np.: „Musimy sobie uprzytomnić, że ciągła walka o władzę jest bezcelowa, bo w Polsce nie można rządzić ani przeciw prawicy, ani przeciw lewicy“... Przypomniano nawet słowa modlitwy: „Odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom“. Do tych wezwań przyłączyły się następnie dostojnością i troską o Państwo nacechowane słowa orędzia Prezydenta Wojciechowskiego, które głęboko padły w serca całego narodu.

Trzeba jednak bez ogródek powiedzieć, że odźwięki na te górne i światłe nawoływania żywszy jest w szeregach społeczeństwa, aniżeli w szeregach partii parlamentarnych, skąd raz poraz dochodzą nas odgłosy zgrzytów, zapowiedzi dalszych zmagani „aż do zwycięstwa“, przyznawanie się jednych do tego, „że walka na razie z rozmysłu powstrzymano“, drugich, że „czekają nas dalsze wstrząśnienia wewnętrzne“. O ile są to tylko pomruki, podobne do oddalających się po burzy grzmotów, to uczyną one rychło. Jeśli jednak, co niestety bliższe jest prawdy, są to odgłosy utajonych zamiarów dalszej zacieklej partyjnej walki, wtedy nie ku naprawie, ale ku upadkowi prowadzić nas będą nasi wybrańcy.

Dlatego też nastrój opinii publicznej pełen jest skupionego oczekiwania. — Rząd, jaki się wyłonił w groźnym dla Państwa momencie, działa. Zasługą jego wielką, że oparował sytuację, grożącą wybuchem walki domowej; że położył rękę na ośrodkach antypaństwowej agitacji i zatamował jej szkodliwą działalność. Rząd obecny ponadto wykazuje gotowość podjęcia realizacji programu „naprawy Rzeczypospolitej“ i w tym kierunku czyni konkretne usiłowania. Pamiętać jednak wypada, że klucz do rozwiązania poważnej sytuacji, w jakiej znajduje się Państwo i znajdują się poszczególne dziedziny jego życia, spoczywa w rękach Sejmu. Sejm bowiem będzie rozpatrywał program „naprawy“, od Sejmu też zależy sposób oceny tego programu i sprawa jego realizacji. Ta właśnie okoliczność skierowuje całą uwagę społeczeństwa na jego parlamentarnych reprezentantów.

Dotychczas, poza niektórymi oświadczeniami

Rząd do urzędników.

Prez. Min. gen. Sikorski wydał do urzędników i funkcjonariuszy państwowych następującą odezwę:

Przyjmując w obecnym ciężkim położeniu odpowiedzialność za rządy w Państwie, zwracam się do wszystkich PP. urzędników i funkcjonariuszy państwowych z wezwaniem ścisłego wypełnienia przyjętych obowiązków, rzetelnego i szczerego współdziałania w przebudowie Rzeczypospolitej, a w szczególności do przestrzegania zasad, którego od podległych mi władz i urzędów w urzędowaniu stanowczo wymagać będę:

- 1) Bezwzględnej karności.
- 2) Szybkości i sprawności pracy wykluczającej szkodliwy system biurokratyczny.
- 3) Inicjatywy w działaniu oraz zdecydowanej woli w przeprowadzaniu zamierzeń.
- 4) Bezwzględnej surowości w stosunku do siebie i do podwładnych.
- 5) Jak najdalej posuniętego obiektywizmu państwowego, który wymaga od każdego urzędnika zrzeczenia się w służbie sympatii i zobowiązań partyjnych.

Dziś każdy urzędnik jest żołnierzem na posterunku. Jedyną sprawą, której służy i broni, jest tylko i wyłącznie interes Państwa. Kto nie poczuwa się, aby mógł w tych warunkach sprostać obowiązkowi, winien sam zgłosić swe ustąpienie, nie czekając, aż go usuną zwierzchnicy. Przy wykonywaniu czynności urzędowych urzędnicy powinni zawsze pamiętać o tem, że są sługami państwa i społeczeństwa i że pierwszym ich obowiązkiem jest stać na straży obowiązujących przepisów i świecić przykładem poszanowania praw, których są obrońcami i wykonawcami.

Urzędnik na każdym posterunku winien zapoznać się i wżyć się w potrzeby społeczeństwa, a dążąc z całą konsekwencją do przeprowadzenia wytkniętych celów, nie ograniczać się do bezdusznego względnie zbyt formalistycznego załatwiania aktów, gdyż tylko utrzymując ścisłą łącz-

ność z przejawami życia społecznego, odpowiednio włożonemu na jego barki zadaniu zgodnie z interesem publicznym.

Przy spełnianiu aktów urzędowych poczucie własnej odpowiedzialności towarzyszyć musi każdemu urzędnikowi. Ucieczkę przed odpowiedzialnością za własne czyny urzędowe i spychanie jej na innych, uważać będę za opieszałość i niedbalstwo. Należy również wykorzystać ugruntowany niestety w administracji państwowej zwyczaj komisyjnego załatwiania spraw jako bardzo szkodliwy, ograniczając się bezwzględnie do ustawowo przewidzianych wypadków. Ponieważ obecny stan Państwa tak ze względów gospodarczych, jak i finansowo państwowych wymaga jak najdalej idącej oszczędności, dla której racjonalną podstawę stanowi reforma administracyjna i jak najdalej posunięte uproszczenia panującego dziś systemu, uważam przeto za swój pierwszy obowiązek wystąpienia z zasadniczą inicjatywą w tej sprawie.

Los i byt urzędników i wszystkich funkcjonariuszy państwowych leży mi bardzo na sercu. Rząd, któremu przewodniczę, nie ośmiesza zrobić wszystkiego, aby zapewnić urzędnikom i pracownikom państwowym odpowiednie uposażenie i uwolnić ich od trosk materialnych, podnosząc jednak równocześnie bardzo znacznie skalę wymagań stawianych im ze strony Państwa. Cel ten będzie można osiągnąć dopiero po przeprowadzeniu wydatnych oszczędności w dziedzinie organizacji Państwa oraz łącznie z uporządkowaniem budżetu państwowego.

Nie wątpię, że urzędnicy wobec poważnego położenia i w zrozumieniu ciężkiej na nich odpowiedzialności dołożą sił i wytrwałości w pracy nad poprawą i gruntowaniem państwowości własnej i spełnią tem samem przypadające im obowiązki względem Ojczyzny i sumienia. Prezydent Ministrów Władysław Sikorski.

teoretycznymi, nie widzi się wśród ugrupowań sejmowych jasnej myśli i woli, zmierzającej do realizacji hasła „naprawy“. Z oświadczeń stronnictw godne uwagi jest programowe przemówienie prezesa „Związku ludowo-narodowego“ i wytyczne punkty programu politycznego grupy „Piasta“, jakie notuje ostatnio prasa warszawska. W programach obu tych stronnictw politycznych jest wiele hasel wspólnych, sposób jednak ich sformułowania a zwłaszcza uwagi, odnoszące się do realizacji projektów, różnią się między sobą znacznie. Jeśli się zważy, że „Ch. Z. J. N.“ i „Piast“ stanowią grupy, w których teoretyczna możliwość współdziałania w parlamencie i Rządzie ma: najwięcej podstaw, to zarysowująca się rozbieżność w programowym ujęciu zagadnienia „naprawy“ Rzeczypospolitej musi wprowadzić w nastrój oczekiwania społeczeństwa momenty niepokoju.

Jedno wszakże jasnym już się stało dla wszystkich obywateli przyniętych duchem ratowania Państwa: Smutne zajścia w Warszawie i mord dokonany na śp. Prezydencie Narutowiczu zdemaskowały sprężyny partyjnej demagogii i egoizmu partyjnego, ukrywający się dotychczas zrecznie po-

za teatralną szatą i gestem. Odtąd nie będzie już tak łatwo wmawiać w społeczeństwo, że się chce zbawienia Ojczyzny i ma się lekarstwo na Jej niedomagania, tylko „inni“ przeszkadzają w leczeniu. Odtąd, nauczeni bolesnymi doświadczeniami, z większą umiejętnością będziemy umieli na szali prawdy odważać błyskotkę pustego frazesu, by ją oddzielić od kruszcu uczynku. A uczynek ten, dzieło „naprawy“, wymagać będzie przekreślenia zamierzeń partyjnych, ustępstw z interesów klasowych tak „prawicy“ jak „lewicy“ na rzecz interesu Państwa; wymagać będzie wysokiej sumy wzajemnej dobrej woli, żarliwej chęci pracy dla dobra całości.

Ta zaostrzona czujność społeczeństwa, ten wydoskonalony zmysł należytej oceny postępowania partii sejmowych, to prace od dołu żywiołowe zadanie podjęcia nareszcie zgodnej pracy w interesie Państwa, jest najważniejszą zdobyczą, jaką zrodziły ostatnie głębokie przeżycia i zbiorowy rachunek sumienia.

Spółeczeństwo całe czeka na pozytywny program naprawy Rzeczypospolitej ze strony Sejmu.

czeka na rychłe i skuteczne wykonanie tego programu.

Gdyby okazało się, że Sejm nie umie dać sobie rady z rozwiązaniem tak kardynalnego zadania, to w ślad za tem poszłoby niechybnie votum nieufności, którem naród obciążyłby nie poszczególne partie, ale całe parlamentarne przedstawicielstwo.

*

Warszawski „Ekspress” podał wytyczne punkty programu politycznego „Piasta”. Są nimi w zakresie polityki zagranicznej: **bezwzględne utrzymywanie polityki pokojowej Państwa** oraz należyte zabezpieczenie praw mniejszości narodowych polskich. W dziedzinie polityki wewnętrznej zakaz tworzenia jakiegokolwiek sił zbrojnych poza armją, zakaz tworzenia organizacji społecznych, przywłaszczających sobie atrybucje władz bądź cywilnych, bądź wojskowych, postulat reorganizacji policji państwowej w kierunku wojskowo-cywilnym, dalej **reorganizacji władz i urzędów państwowych**, wreszcie **uproszczenie i ujednolicenie sądownictwa**. Program domaga się dalej przeprowadzenia reformy rolnej i upaństwowienia większych obiektów lasowych. **Co do programu skarbowego**, to żąda on zrównania wydatków z dochodami oraz zaniechania drukowania pieniędzy papierowych i nieprzekraczania przez Rząd określonych ram budżetowych. W zakresie podatków program stawia podniesienie podatków i opłat skarbowych do wysokości przedwojennej. **Co do charakteru podatków przewiduje wprowadzenie progresji wszędzie**, a zwłaszcza przy podatkach bezpośrednich, **nałożenie nadzwyczajnego podatku postępowego od ziemi, nieruchomości, fabryk, przedsiębiorstw, kapitałów wolnych, spółek akcyjnych aż do zrównania budżetu**. Dalej żąda podatków od obrotu i operacji państwowych przedsiębiorstw na zasadach racjonalnej gospodarki kupieckiej, wolnego handlu dewizami zagranicznymi, przeprowadzenia inkasa przez P. K. K. P. dewiz i walut zagranicznych.

*

W przemówieniu programowym prezesa Związku ludowo-narodowego dr. Głabińskiego zaznaczono, że należy dążyć do **uzdrowienia chorých stosunków politycznych w Sejmie i do wytworzenia polskiej większości**.

„Nie odmawiając równych praw obywatelskich innym narodowościom i wyznaniom — mówił dr. Głabiński — strzedz jednak musimy narodowego charakteru Państwa. Domagać się więc będziemy, zgodnie z konstytucją, uszanowania autonomji Kościoła i zawarcia konkordatu ze Stolicą Apostolską.

Decyzja w zasadniczych sprawach państwo-

wych, wybór naczełnych władz państwa, traktaty polityczne z innymi państwami, konkordat, zmiana konstytucji wymagają z natury Państwa Polskiego niezależnie od głosów innych narodowości, zgody stanowczej większości polskiej.

Ludności należy się pomoc skuteczna w odbudowie zniszczonych gospodarstw, w zaszczerpieniu polskiego handlu, rękodzieła i przemysłu, uzupełnienie sieci komunikacyjnej, odbudowa kościołów i szkół. Administracja, sądownictwo i szkolnictwo powinny być oczyszczone z żywiołów nieudolnych, obojętnych, lub nawet wrogo usposobionych dla Państwa, propaganda separatystyczna pod hasłem autonomji terytorialnej lub narodowościowej powinna być zatamowana, a planowe osadnictwo polskie na roli, w przemyśle i handlu — prowadzone w sposób rozumny i konsekwentny, utrwalający nas na Kresach bez drażnienia ludności miejscowej.

W polityce zewnętrznej uprawiać należy konsekwentną politykę pokojową.

Głównem zagadnieniem w najbliższym okresie będzie **uzdrowienie finansów i waluty, oraz podniesienie wytwórczości krajowej**. Wstępnym krokiem w tym celu musi być **uchwalenie waluty monetarnej, która ustali prawą walutę polską, od-**

raczając wprowadzenie jej w życie do chwili późniejszej, oraz założenie banku emisyjnego. Równocześnie należy wprowadzić w budżecie i w rachunkowości publicznej złoty polski w miejsce marki polskiej.

Skutecznym środkiem stopniowego przeprowadzenia reform powyższych, zrównoważenia budżetu i regulacji waluty będzie uzyskanie pożyczki zagranicznej w dobrej walucie i pozyskanie kapitałów dla banku emisyjnego.

W interesie produkcji rolnej, oraz ze względu na stan skarbu Państwa domagać się musimy, aby ziemia parcelowana dostawała się **przedewszystkiem do rąk tych, którzy posiadają środki nietylko do jej nabycia, ale także zagospodarowania**.

Obowiązkiem Państwa jest **zaniechać dążeń etatycznych i monopolowych**.

W związku z tem dążeniem musimy szczególnie otoczyć opieką pracującą inteligencję polską zawodów wolnych i urzędniczych, nie wyłączając także duchowieństwa, wreszcie pomimo ciężkich stosunków finansowych i gospodarczych zapamiętać nie możemy o elementarnym obowiązku Państwa strzeżenia i popierania oświaty szkolnej i powszechnej obywatelskiej.

Sprawy państwowe.

Z Warszawy donoszą: Dnia 29. bm. rano Prezydent Wojciechowski konferował z Marszałkiem Ratajcem o **bieżących sprawach politycznych**, przy czem omawiano również kwestję ustalenia terminu rozpoczęcia sesji sejmowej.

*

Wczoraj o godz. 12 odbyły się pod przewodnictwem Marszałka Sejmu Rataja **narady w sprawie zamknięć rachunkowych najwyższej Izby Kontroli Państwa**.

W naradach wzięli udział oprócz Marszałka Rataja Prez. Min. Sikorski, Minister skarbu Jastrzębski wraz z dyrektorem skarbowym Czauderna i Prezes Najwyższej Izby Kontroli Zamowski w towarzystwie p. Bala.

Marszałek zwrócił uwagę na niernormalną sytuację, jaka wynika z zestawienia 7 i 9 artykułu konstytucji ze stanem rzeczy, przedstawionym w piśmie najwyższej Izby Kontroli do Pana Marszałka Sejmu w sprawie zamknięć rachunkowych. Mianowicie zamknięcia czasowe wbrew brzmieniu konstytucji są przedkładane z ogromnem opóźnieniem.

P. Czauderna udzielił w imieniu Ministra skarbu wyjaśnień w sprawie opóźnień, zwracając u-

wagę na następujące momenty: 1) Brak jednolitej instrukcji kasowej i rachunkowej, 2) odmietany układ preliminarzy budżetowych dla każdego z b. zaborów, 3) niestosowanie się w b. zaborze rosyjskim do okręgów budżetowych, 4) niestalenie terminów ulgowych, 5) brak w kasach skarbowych preliminarzy budżetowych, 6) brak kontroli ze strony władz centralnych, wogóle kontroli nad poszczególnymi organami prowincjonalnymi. Wszystkie te okoliczności utrudniają bardzo pracę nad zamknięciami rachunkowymi.

Po dłuższej dyskusji na propozycję Marszałka postanowiono, aby wezwać odnośne czynniki do ustalenia procedury, któraby umożliwiła przestrzeganie art. 7 i 9, a więc Ministerstwo skarbu, które opracowuje zamknięcia rachunkowe, Najwyższą Izbę Kontroli, która te zamknięcia opatruje swoimi uwagami i komunikuje je Sejmowi, następnie Sejm, który na podstawie wniosków Najwyższej Izby Kontroli udziela Rządowi absolutorium. Procedura powyższa będzie polegała na tem, że Ministerstwo skarbu w terminie od 3—4 miesięcy opracuje zamknięcia rachunkowe na rok 1923, Najwyższa Izba Kontroli w następnym terminie od 4—6 mies. wygotuje wnioski dla Sejmu, który

KAZIMIERZ KRÓLINSKI.

28)

Z tamtego świata.

POWIEŚĆ.

(Ciąg dalszy.)

— Nie wiem. List przyniósł do mnie jakiś posłaniec do elektrowni, bo pan może nie wie, że ja tam otrzymałem posadę.

— Zatem, panie Groniek, niech pan, zobaczysz się z panią hrabiną, przypomni jej moje nazwisko. Dębosz Oczekuję jej wezwania, mam bowiem ważne sprawy.

— Dobrze, panie, skoro tylko się zobaczę, powiem, ale wątpię, czy... czy... O ile mi się zdaje hrabina aresztowana.

— Za co?

— Dopomogła czterem więźniom do ucieczki z tury.

— Naprawdę? E — może to tylko pogłoska. W jaki sposób ona byłaby do tego zdolna?

— Zdolna, owszem. Ja sam brałem udział w tej akcji i moi towarzysze.

— Którzy?

— No, ci z lasu. Dwaj koledzy z zawodu, nauczyciele i artysta i kleryk, pan ich zna. Dzielni chłopcy, zwłaszcza ten kandydat na księdza i aktor. Codziennie w imięm przebraniu... Muszę ich kiedy przyprowadzić do pana, adres mam. Do widzenia, doktorze, spieszę się, bo lada chwila może być rewizja.

Szedłem jak manekin przez ludne ulice, zajął się głęboko nad całą sprawą, która

zaczęła przybierać kontury filmu kinowego... Dookoła mnie rozgrywały się jakieś tajemnicze zdarzenia i ja — wpadłem w orbitę tych zdarzeń zupełnie bezwiednie i — niepotrzebnie. Rosja jest krajem wszelakich możliwości i nieprawdopodobieństw, przypominałem sobie słowa hrabiny, i zacząłem wierzyć w to naprawdę.

Wszedłszy jednak do ambulatorium pomiędzy kilkudziesięciu oczekujących mnie biedaków, zapomniałem wkrótce o wszystkim.

Wśród wygnańców panowała nietylko nędza, ale i choroby. Rejestr wydanych przezemnie od niedawna pośmiertnych kart zwiększał się w sposób zatrważający.

VIII.

Byłem pewny, że po tem, co zaszło poprzedniego dnia, nigdy już Soni nie zobaczę. Mogła się obrazić... albo wziąć mnie za wariata.

Sonia była subtelnej usposobienia, jak mimozą, nerwowa i przeczulona. Lubiła poezję i muzykę, znała doskonałą literaturę ojczyzną i francuską, a nawet i naszych najwybitniejszych pisarzy czytała w przekładach. Uczyla się niezwykle pilnie do egzaminu na siostrę miłosierdzia i dziwiłem się jej bystrości umysłu. Byłaby wielka szkoda, gdyby przestała uczyć się do mnie na lekcje. Te godziny wieczorne, spędzone z nią razem, to jakby gwiazdy promienne na szarem tle życia w niewoli.

Obawy moje były jednak niesłuszne. Sonia przysłała punktualnie o swojej porze, ta sama, co zawsze, wesola, szczebiotliwa i miła. Przez cały czas lekcji uważała z natężeniem, potakiwała

ślizną główką na znak, że rozumie, a w końcu powtórzyła wszystko melodyjnie, jakby kto grał na skrzypcach. Od czasu bowiem, jak poznałem Sonię, nabrałem wielkiego szacunku do języka rosyjskiego.

Po lekcji Sonia poprosiła o szklankę herbaty, zauważyła bowiem, że Pietrek krzątał się około samowara na werandzie.

— To pański rodak? — zapytała.

— Nie, Litwin.

— Ale Litwin, a Polak, to jedno.

— Bynajmniej. Pietrek zresztą sam nie wie, że jest Litwinem.

— Potrafiłście asymilować, nie tak, jak my. Nie dziwne. Między kulturą zachodnią, a wschodnią wielka różnica. Wprawdzie i waszych wiel utonęło w rosyjskim morzu.

— O, to, to... — przerwałem. — Czy pani zna generała Zaleskiego?

— Osobiście nie, ale słyszałam o nim. Rosjanie go nie lubią za to, że chce być więcej „ruskim” od nich.

— A ja sądzę, że on jeszcze będzie całą dalszą Polakiem.

— Może — westchnęła Sonia. — Nie wiadomo, co nam przyniosą najbliższe dni. Obawiam się tylko...

Urwała. Pietrek wniósł tacę z samowarem i szklankami.

— Pietrek! — zagadnąłem go. — A co tar twoje szczyry?

(Ciąg dalszy nastąpi.)

przypuszczalnie we wrześniu 1923, a więc przed uchwaleniem budżetu na r. 1924 będzie mógł przedłożyć dane o gospodarce Rządu w r. 1922.

Co do zamknięć rachunkowych na rok 1922, to te przeprowadzone będą w powolniejszym tempie.

Dla usankcjonowania powyższej uchwały wniesie Rząd w porozumieniu z Najwyższą Izba Kontroli odpowiednią ustawę.

Warszawski „Przegląd Wiecz.” podaje, że w niektórych wydziałach Ministerstwa spraw wewn. nastąpi reorganizacja wewnętrzna. Również Ministerstwo spraw wewnętrznych zamierza ustalić ściślejszy, niż dotąd, kontakt z prasą, celem informowania jej o bieżących zarządzeniach Ministerstwa spraw wewn., względnie naczelnika oddziału prasowego.

Główny Urząd statystyczny przystępuje do

przeprowadzenia statystyki urzędników cywilnych na całym obszarze Rzplitej. W tym celu rozesłano już do wszystkich urzędów odpowiednie formularze.

Do biura sejmowego nadszły z różnych okręgów wyborczych szereg protestów przeciwko nieprawidłowości przy wyborach do Sejmu d. 5. listopada.

Protesty te rozpatrzy komisja regulaminowa. Jest ich 124, z następujących okręgów: Bielsk—Pszczyna—Cieszyn 1 protest, Warszawa miasto 2, Łomża 3, Brześć nad Bugiem 18, Luck 22, Wilno 1, Tczew 1, Sandomierz 1, Pińsk 2, Stanisławów 2, Nowogródek 54, Zamość 1, Toruń 2, Krzemieniec 12, Łódź, Bedzin 1.

Autorami protestów są pojedyncze osoby, jak również grupy organizacyjne, m. i. Związek proletariatu miast i wsi, Bund, NPH., Związek państwowy na Kresach.

Ze spraw lotniczych.

(Korespondencja „Gazety Lwowskiej”)

(Komitet lotnictwa cywilnego. — Komunikacja lotnicza (Gdańsk—Warszawa—Lwów.)

Przy Ministerstwie kolei żelaznych, do którego kompetencji należą także sprawy lotnicze, ustanawia się obecnie nowy organ doradczy i opiniodawczy w tych sprawach „Komitet Lotnictwa cywilnego”.

Do zakresu spraw, podlegających rozważaniu i opinowaniu przez ten Komitet należeć będą sprawy nowych powietrznych linii komunikacyjnych w obrębie Państwa, budowy portów i stacji lotniczych, umów z przedsiębiorstwami lotniczymi, wydawania przepisów o żegludze powietrznej, oraz normowania taryf, rozkładów jazdy i typów statków powietrznych. Ponadto zajmować się będzie ten Komitet sprawami organizowania nauki i techniki lotniczej oraz szkolenia i kwalifikowania cywilnego personelu lotniczego, jak również propagandą lotniczą i sportem w zakresie lotnictwa, tudzież wszelkimi innymi sprawami, związanymi z organizowaniem prywatnego lotnictwa handlowego i sportowego w granicach Rzeczypospolitej.

Komitet lotnictwa cywilnego, któremu przewodniczyć będzie Minister kolei żelaznych, składać się będzie z przedstawicieli Ministerstw przemysłu i handlu, poczt i telegrafów, robót publicznych, skarbu i spraw wojskowych, po jednym od każdego Ministerstwa, dalej z przedstawiciela przemysłu, delegowanego przez Centralny Związek górnictwa, przemysłu, handlu i finansów i przedstawiciela przemysłu lotniczego, powołanego przez Ministerstwo kolei żelaznych. Ponadto wejdą w skład Komitetu reprezentanci przedsiębiorstw lotniczych komunikacyjnych, po jednym od każdego przedsiębiorstwa, oraz Aeroklubu Polski, i dwaj przedstawiciele nauki lotniczej, delegowani przez Senat Politechniki w Warszawie i we Lwowie, wreszcie dwaj fachowcy znani z działalności na polu lotnictwa, zaproszeni przez Ministra kolei żelaznych.

Prócz tego mogą brać udział w obradach komitetu z głosem doradczym powołani do tego celu rzeczoznawcy.

Posiedzenia odbywać się będą w miarę potrzeby, najmniej zaś dwa razy do roku, a komitet wyłoni ze swego grona stałe komisje lub specjalne do opracowywania poszczególnych spraw.

Członkowie Komitetu nie otrzymają wynagrodzenia za swe czynności, tylko korzystać będą, jeżeli mieszkają poza Warszawą, z jednorazowych wstępów wolnej jazdy koleją pierwszą klasą od miejsca swego zamieszkania do Warszawy i z jej wrotom.

Należy się spodziewać, że nowa ta instytucja przyczyni się wielce do rozwoju lotnictwa w Polsce.

Ministerstwo kolei żelaznych ogłosiło umowę zawartą z pp. Dr. Ignacym Wygardem i Dr. Bronisławem Rzechowskim w sprawie wyłącznego zwolnienia na przewóz powietrzny pasażerów, listy i towarów na linii Gdańsk—Warszawa—Lwów na przeciąg jednego roku — a w razie niepowodzenia także i na rok następny.

Według tej umowy rozkłady lotów i taryfy pasażerskie i towarowe ulegają zatwierdzeniu Mini-

sterstwa kolei, zaś przewóz ładunków pocztowych oraz wysokość odnośnych opłat ustalone będą w oddzielnej umowie z Ministerstwem poczt i telegrafów zawrzeć się mająca. Piloci i mechanicy obsługujący linię mają posiadać obywatelstwo polskie, oraz odpowiadać międzynarodowym warunkom egzaminacyjnym, a przedsiębiorstwo obowiązane jest stosować się do przepisów międzynarodowej konwencji lotniczej oraz wszelkich przez Rząd polski wydanych lub wydać się mających przepisów lotniczych i poddać się kontroli Ministerstwa kolejowego, które wydeleguje swego przedstawiciela na stałego członka Rady nadzorczej przedsiębiorstwa.

Z drugiej strony przysługuje przedsiębiorstwu prawo bezpłatnego korzystania z urządzeń lotniczych, jak lotnisk i hangarów w portach lotniczych w Warszawie i we Lwowie, oraz ze wskazówek państwowych stacji meteorologicznych, tudzież prawo korzystania z państwowych warsztatów lotniczych i kolejowych za zwrotem kosztów własnych. Ponadto otrzymuje przedsiębiorstwo pewną subwencję za każdy przelot, dokonany na linii zgodnie z rozkładem lotów, a prócz tego premię za regularność lotów.

Praw i obowiązków z tej umowy nie może przedsiębiorstwo bez zgody Ministerstwa kolejowego odstąpić osobom trzecim.

Do Szan. Prenumeratorów

Prosimy uprzedzić o jak najrychlejsze nadesłanie prenumeraty

na styczeń 1923

wraz z ewent. zaległością celem uregulowania nakładu,

Cena prenumeraty wynosi od 1 stycznia 1923

We Lwowie miesięcznie do odbierania w administracji (ekspedycji)	4000 Mk.
We Lwowie z odnoszeniem do domu	4500 Mk.
Z przesyłką pocztową w całej Polsce	4500 Mk.
Z granicą miesięcznie	6000 Mk.
Za zmianę adresu dopłaca się	100 Mk.

Numer pojedynczy w całej Polsce 200 marek.

Komitet budowy gimnazjum jubileuszowego im. Komisji Edukacyjnej w Brzuchowicach uprasza o nadsyłanie wszelkich listów i zapytań, oraz składek i ofiar pod adresem skarbnika Komitetu, p. dr. Stefana Uhmy, dyrektora Miejskiej Kasy oszczędności we Lwowie przy ul. Wałowej l. 9.

KRONIKA.

Kalendarz. Niedziela, 31 grudnia. Rz.-kat.: 1 po B. N. — Gr.-kat.: 30 po Sosz. — Słowiański: Lassota.

Poniedziałek, 1 stycznia. Rz.-kat.: Nowy Rok. — Gr.-kat.: Dek 1922 Woc. — Słowiański: Mieczysława.

Wtorek, 2 stycznia. Rz.-kat.: Makarego. — Gr.-kat.: Inuutyja — Słowiański: Strzeżysława.

Tradycyjne życzenia nowotoczne przesyłamy wszystkim, którzy dotychczas należeli do naszych prenumeratorów, przyjaciół i czytelników.

Rozpoczynamy rok sto trzynasty istnienia „Gazety Lwowskiej”. Lat sto dwanaście służyła ona wytrwale sprawom dobra ogólnego i w przyszłości też nie odstąpi od swego programu lagodzenia wałk partyjnych, torowania drogi ludziom dobrej woli.

Pragniemy też, by ta dobra wola, poszanowanie wzajemne zapatrywać, wyrozumiałość i bezstronność charakteryzowały w ciągu roku 1923 wszelkie zamierzenia polskiego społeczeństwa, w którego tajnikach duszy zbiorowej tkwią przecież ziarna zdrowe.

Wydobyć je na wierzch, ukuć z nich broń przeciw wewnętrznym i zewnętrznym wrogom Państwa — winno stać się myślą przewodnią dobrych obywateli Rzeczypospolitej.

W tem życzeniu mieści się wszystko: szczęście zapanuje w domach naszych, gdy szczęście się będzie Ojczyźnie.

— **Oznaczenie Jerzego Bandrowskiego.** Rząd Polski przyznał znaręmu powieściopisarzowi i poecie Jerzemu Bandrowskiemu „Krzyż Walecznych” za organizowanie w r. 1918 oddziałów polskich na Syberji.

— **Konsulem Polskim w Kiszyniowie** został mianowany dr. O. coliński.

— **Mianowanie.** Warszawski „Przegląd Wieczorny” donosi: Minister wyznał i oświecenia publicznego mianował dyrektorem Szkoły sztuk pięknych w Warszawie p. Karola Tichego, znanego artystę-malarza, dotychczasowego dyrektora kursów pedagogicznych dla nauczycieli szkół rysunkowych.

— **Sądy doraźne.** Warszawski „Ekspress poranny” podaje: Ministerstwo spraw wewnętrznych na żądanie Ministerstwa sprawiedliwości zwróciło się do wojewodów z poleceniem opracowania wniosków co do miejscowości oraz przestępstw, na które rozciągnięta ma być działalność sądów doraźnych od 1 stycznia 1923. Na podstawie tych wniosków nastąpi uzgodnienie poglądów wspomnianych Ministrów poczem sprawa przedłożona będzie do uchwały Rady Ministrów.

— **Odjęty debity.** „Kurjer Warszawski” donosi, rozporządzeniem Ministra spraw wewnętrznych odebrano debity wiedeńskiemu dziennikowi „Arbeiter Zeitung”.

— **Kolendy układu W. Adamczaka** odśpiewa chóór żeński czterogłosowy w dzień Nowego Roku, o godz. 12 w katedrze łac.

— **Mianowania w kolejnictwie.** Minister kolei żelaznych zamianował inż. Leona Kuźmińskiego, dyrektora wydziału drogowego, oraz dr. Jakęba Grauera, dyrektora wydziału dla spraw personalnych dykcji kolei państwowych w Stanisławowie, wiceprezesami teże dykcji, a to pierwszego dla spraw ruchomych i technicznych, a drugiego dla spraw administracyjnych.

— **Korzystanie z ulg przewozowych** dla eksponatów wystawowych. Wobec różnorodnego a nawet niezgodnego z treścią odnośnych przepisów stosowania i pojmowania specjalnych postanowień taryfowych — w sprawie przewozu okazów towarów i zwierząt na wystawy lub z wystaw — przez organy kolejowe i interesentów, wydało Ministerstwo kolei żelaznych osobne wyjaśnienie. Wedle tego wyjaśnienia winien nadawca przy powrotnym przewozie towaru dołączyć do nowego listu przewozowego, odpis tego listu oraz zaświadczenie komitetu wystawowego, że zwracane przedmioty były wystawione i nie zostały sprzedane, ani wylosowane. Z dokumentów tych ma urząd kolejowy zwró-

cię nadawcy pierwotny list przewozowy po zrobieniu na nim uwagi, że towar przyjęto do przewozu powrotnego i po ostemplowaniu, reszta dokumentów pozostaje przy koleji i towarzyszy przesyłce aż do stacji docelowej t. j. stacji pierwotnego nadania. Z świadczanie komitetu wystawowego winno być bezwarunkowo wydane na osobnej ćwiartce papieru, a nie wyrażone na liście przewozowym. Przy zachowaniu tych warunków przewóz powrotny okazów odbywa się bezpłatnie.

— (i) **Proces przeciw komunistom świętojurskim.** Ustalenie pytań na wczorajszej rozprawie dało obronie asumpt do ostychnięcia z prokuratorem. Obustronne wnioski przyjął Trybunał do rozpatrzenia.

Dziś dalsza rozprawa.

— **Pomnik Chopina.** Z Warszawy donoszą: W departamencie kultury i sztuki odbyła się konferencja w sprawie budowy pomnika Chopina w Warszawie według projektu Szymanowskiego. Postanowiono, aby do komitetu budowy pomnika włączyć szeroki ogół i zainteresować akcją budowy na szersze warstwy społeczeństwa.

— **Obecny stan Syberji.** Odczyt na ten temat wygłosił p. kpt. Stanisław Leszczycki Biegański w sobotę dnia 30 b. m. w sali Tow. Politechnicznego (Zmorowicza 9). Uproszony przez komitet budowy II. Domu Techników prelegent, b. członek polskiej Komisji repatriacyjnej, przedstawi obecny stan Syberji pod względem ekonomicznym i politycznym w krótkim odczycie, wygłoszonym poraz pierwszy w Tow. Wiedzy Wojskowej w Warszawie. Cały dochód przeznacza p. kpt. Biegański na rzecz Komitetu Budowy II. Domu Techników. Bilety do nabycia przed odczytem przy kasie. Początek o godzinie 6 15 wieczorem.

— **Partyzanci litewscy,** jak donoszą z Wilna zaatakował 27 b. m. patrol milicji ludowej pasażera neutralnego pod wsią Olany. Po krótkiej lecz zaciętej walce partyzanci litewscy cofnęli się. Tego samego dnia opuścili regularne wojska litewskie wieś Giedzińska (gminy giedroickiej), położoną w pasie neutralnym, którą dotychczas nieprawie zajmowały. D 20 b. m. patrol regularnych wojsk litewskich obsadził wieś Kurkliszki, (gminy trockiej) w pasie neutralnym. Dzięki energicznej postawie milicji Litwini opuścili wieś, odstupując aż do linii demarkacyjnej.

— **Program uroczystości noworocznych w Warszawie** poza wizytami urzędowymi, które złożył Prezydentowi Rzpltej. Rząd, Sejm, Senat, korpus dyplomatyczny, przedstawiciele urzędów i instytucji społecznych obejmie również nabożeństwo w Katedrze św. Jana, paradę wojskową, oraz złożenie przez Prezydenta wieńca pod pomnikiem Mickiewicza.

— **Tow. historyczne.** Posiedzenie naukowe odbędzie się w czwartek, 4 stycznia o godz. 6 wieczorem w seminarjum historycznym (Uniwersytet, ul. św. Mikołaja 4). Na porządku: 1. Dr. K. Tyszkowski „Odgłosy rokoszowe na Litwie 1607—81”; 2. dr. St. Zajczkowski „Materiały do dziejów katedry lwowskiej”.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertuar Teatru Miejskiego.

Początek przedstawień o godz. 7 wieczorem.

Dziś, w sobotę popołudniu „Beleem”; — wieczorem „Coppelia”, balet. — Jutro, w niedzielę popołudniu „Beleem”, jasełka; — wieczorem „To co najważniejsze”, komedia; — o godz. 11 w nocy „Noc Sylwestrowa”. — W poniedziałek popołudniu „Beleem”, jasełka; — wieczorem „Coppelia”. — We wtorek „To co najważniejsze”, komedia w 3 aktach Jewrejnowa.

Repertuar Teatru Małego (ul. Gródecka 2).

Dziś, w sobotę, jutro, w niedzielę popołudniu i wieczorem, oraz w poniedziałek popołudniu „Sublokator”; — wieczorem „Roztwór prof. Pytla”. — We wtorek i środę „Jastrząb”.

Repertuar Teatru Nowości.

Dziś, w sobotę „Japonka”. — Jutro, w niedzielę popołudniu „Manewry jesienne”, operetka; — wieczorem „Japonka”. — W poniedziałek popołudniu „Słomiana wdówka”; — wieczorem „Ja-

ponka”. — We wtorek „Japonka”. — We środę „Słomiana wdówka”, operetka.

(am) **„To, co najważniejsze”** — Jewrejnowa. Najważniejszym okazało się na wczorajszej premierze to, że sztuka p. Jewrejnowa napisana z wielkim talentem, wnosi pewne pierwiastki oryginalne, nowe, że przy całej swej lekkości (w drugą akcję prawie kabaretowej) ma podłoże głębokie, że filozofowanie na temat wartości złudzenia zacieka, a nie nuży, dzięki formie zbitonej do bajki i sprytnemu ujęciu dramatycznemu; że nasi artyści grali z zapałem, wskutek czego uniknęli niejednego błędu, a p. Justian może się znów poszczycić ujarzmieniem widowni, że reżyserja na ogół wyszła obronną ręką z zadania wcale niełatwego, że wreszcie publiczność wypełniła salę istotnie do ostatniego miejsca i mimo późnej pory opuszczała teatr w jak najlepszym nastroju.

„To co najważniejsze” omówimy szczegółowo w następnym numerze.

Z okazji wznawienia „Lohengrina” poświęciła redakcja „Życia teatralnego” ostatni numer tego tygodnika (zeszyt 51) twórczości Ryszarda Wagnera, Genezę, treść i rozbiór muzyczny słynnego dzieła, podają zajmujące referaty p. t.: 1. Technika literacka; 2. Technika kompozytorska; 3. Ówczesny styl operowy a Wagner; 4. Historyczne daty (L. Grudera), obfite w szczegóły po części może nieznanie dotąd szerszej publiczności.

Biblioteka szkoły morskiej w Tczewie otrzymała ofiarowe przez p. B. Połonieckiego książki w ilości 150 tomów, składa ofiarodawcy za naszym pośrednictwem podziękowanie. Pomieszczamy je w nadziei, że przykład p. Połonieckiego znajdzie naśladowców — oby najliczniejszych.

Zjazd nauczycielski.

(i) Wczoraj odbywały się w dalszym ciągu obrady delegatów Stow. Chrz. Nar. nauczycieli szkół powszechnych.

Uchwalono szereg rezolucji w sprawie reformy szkolnictwa, w sprawie studiów nauczycielskich, w sprawie polityki szkolnej na Kresach i w sprawie wychowania przedszkolnego.

Zjazd oświadczył się za stopniową realizacją jednolitości szkolnictwa polskiego opierającej się na: a) 7-klasowej szkole powszechnej; b) 5-letniej szkole średniej ogólnokształcącej lub szkole zawodowej; c) szkołach wyższych.

Na czas przejściowy Zjazd domagał się opracowania programu minimalnego nauki, oraz jak najrychlejszego utworzenia w każdym obwodzie szkolnym pełnej organizacji szkoły 7-klasowej.

Ponadto zjazd domaga się zmiany w programach dotychczasowych, uwzględniających tylko przyswajanie wiedzy, przez wprowadzenie działu o kształceniu charakteru dziecka.

Dalej domaga się Zjazd należytego uposażenia szkół pod względem budynków szkolnych i środków naukowych, przeprowadzenia i rewizji budownictwa szkolnego i prawa rekwizycji lokali na szkoły.

W sprawie studiów nauczycielskich Zjazd domaga się utworzenia większej, niż dotychczas, liczby wyższych kursów naukowych w miastach uniwersyteckich, seminarja naucz. mają być zorganizowane jako 6-letnie szkoły specjalne, ukończenie seminarjum winno uprawniać do zapisania się na uniwersytet w charakterze słuchacza zwyczajnego.

Do seminarjum mogą być przyjęci uczniowie i uczennice tylko po ukończeniu 7-klasowej szkoły powszechnej, względnie równoległej szkoły średniej.

Zjazd zaprotestował przeciw dotychczasowej polityce szkolnej na Kresach, która dopuszczała powierzanie stanowisk jednostkom nieodpowiednim i żąda usunięcia dotychczasowych braków i użycia wszelkich środków do podniesienia poziomu szkolnictwa polskiego na Kresach.

Uznając ważność wychowania przedszkolnego wzywa Zjazd całe nauczycielstwo polskie, aby w interesie ułatwienia własnej pracy szkolnej oraz w celach ogólnych zainteresowało się sprawą przedszkoli i popularyzowało je wśród społeczeństwa.

Zjazd uważa za konieczne zrównanie wycho-

wawczyń przedszkoli pod względem wymagane-go cenzusu naukowego i wynagrodzenia z nauczycielstwem szkół powszechnych.

Zjazd uznaje potrzebę unormowania przez Rząd położenia służbowego wychowawczyń przedszkoli w ustawie o służbie nauczycielskiej.

O godz. 7 wieczorem, po załatwieniu szereg spraw organizacyjnych Stowarzyszenia Prezes Głapiński zamknął posiedzenie życzeniem owocnej pracy i okrzykiem na cześć gościnnego Lwowa.

Kursy giełdowe.

Lwów, dnia 30 grudnia godz. 12:11.

	K u r s y	
	oficjalny	nieoficjalny
Marki niemieckie	220	240—255
Franki francuskie	1230	900 00—000
Franki szwajcar.	3385	0000 00
Funty szterlingi	81 800	00 00—00 00
Korony niemieck.-aust.	00 00—00 00	26 0—26 0
Wiedeń	00 00—00 00	26 5—27 75
Korony czeskie	535 00—000 00	545 00—555 0
Praga, wypłata	0 00—00 00	547 5—557 5
Dolary amerykań.	17532—17710	17850—17950
Dolary indyjskie	17424—17600	00000—000 00
Zurych Marki pol.	3 00—0 00	000 00
Lei	00 00—00 00	00 00—00 00
Liry	890 00—000 00	00 00—00 00
Budapeszt	0000 00—00 00	0 00—0 000
Paryż	00 00—000 00	530 00—540 00
Berlin	0 0—0 00	2 45—2 55

Tendencja na dolary nieco silniejsza.

Przed rozprawą Eligjusza Niewiadomskiego.

Dziś o godz. 10 rano rozpocznie się w sądzie okręgowym w Warszawie proces o zabójstwo ś. p. Prezydenta Narutowicza. Niewiadomski stanie przed kompletem sądowym, złożonym z sędziów Laskowskiego, Krasowskiego i Kozakiewicza.

Oskarża prokurator Rudnicki.

Możliwe, że proces zostanie odroczony, gdyż obrońca oskarżonego adv. Kijeński — według pogłosek prasy — zamierza wystąpić z wnioskiem o odroczenie; ponieważ miał za mało czasu, by zbadać stan sprawy i opracować obronę.

W razie odroczenia rozprawy, nowy termin przypadnie w styczniu 1923.

Jeśliby rozprawa dziś się odbyła, to przebieg pierwszego posiedzenia sądowego obejmie: załatwienie formalności, ściągnięcie generaljów z oskarżonego, przesłuchanie świadków, których liczba jest niewielka (szef kancelarii Prezydenta Car, pp. Soltan, Kozłowski, Okuń, Skotnicki, oraz 3 ekspertów). Przesłuchanie świadków zajmie czas do 2 popołudniu.

Poczem po przerwie nastąpią przemówienia. Wyrok zapadnie w godzinach wieczornych.

TELEGRAMY.

ZMIANY PERSONALNE.

Warszawa. (PAT.) „Kurier Poranny” podaje: Mówią, że dotychczasowy szef kancelarii cywilnej Prezydenta Rzpltej p. Car ma ustąpić ze swego stanowiska, a miejsce jego ma zająć p. Konstanty Lenz, zastępca Wiceministra spraw zagr.

Warszawa. (PAT.) „Kurier Poranny” podaje: Jako przypuszczalnego dyrektora dep. bezpieczeństwa na miejsce p. Urbanowicza wymieniają p. Stefana Perzyńskiego, znanego adwokata.

Warszawa. (PAT.) „Kurier Poranny” podaje: Z polecenia Ministra spraw wewnętrznych dep. bezpieczeństwa publicznego opracował projekt reorganizacji komendy głównej Policji państwowej. Projekt określa stosunek komendy głównej do dep. bezpieczeństwa, który to stosunek dotychczas nie był ustalony. Minister spraw wewnętrznych będzie porozumiewał się z komendą główną za pośrednictwem dep. bezpieczeństwa.

SPRAWY POLSKIE W LIBZIE NARODÓW.

Warszawa. (PAT.) „Kurier Polski” dowiaduje się, że na wyznaczonej na dzień 25. stycznia se-

sji Rady Ligi Narodów rozpatrywanym będzie szereg spraw dotyczących Polski, a więc sprawa nominacji trzeciego wysokiego komisarza w Gdańsku, cały szereg aktualnych spraw polsko-gdańskich. Raport p. Saurie o pasie neutralnym w Wilnie, skargi na Litwinów wileńskich i niemieckich kolonistów.

Warszawa. (PAT.) „Kurier Polski” podaje, że w styczniu 1923 roku ma się odbyć sesja mieszanej komisji Ligi Narodów dla spraw rozbrojeniowych, na której kwestię konferencji rozbrojeniowej w Moskwie referować będzie książę Lubomirski.

WOJEWODA TARNOPOLSKI OLPIŃSKI PODSEKRETARZEM STANU.

Warszawa. (AW.). Dzienniki donoszą, że podsekretarzem stanu w Ministerstwie spraw wewnętrznych mianowany ma być wojewoda tarnopolski Olpiński, który objąłby urzędowanie zaraz po Nowym Roku.

KOMISJA ŚLEDZCA.

Warszawa. (AW.). Komisja śledcza do badania zająć ulicznych z dnia 11. bm. zajęta jest obecnie przesłuchiwaniami funkcjonariuszy policji. Badanie ukończone będzie w tym tygodniu, poczem protokoły przedłoży się prokurtorowi.

ZNIESIENIE ROSYJSKICH MIAR I WAG.

Warszawa. (AW.). Z dniem 1. stycznia 1923 r. wchodzi w życie pod groźbą sankcji karnych postanowienie o stosowaniu miar metrycznych i wag oraz zniesieniu używania na obszarze b. Królestwa Polskiego miar rosyjskich funta i lita.

TEPIENIE LICHWY UTRUDNIAJĄ PRODUCCJĘ ROLNI.

Warszawa. (AW.). Na konferencji delegatów urzędów wojewódzkich z przedstawicielami Rządu w sprawie drożyzny uczestnicy konferencji doszli do przekonania, że tepienie lichwy jest utrudnione skutkiem tego, że producenci rolni mają prawo pobierania cen dowolnych na produkty rolne bez możliwości karania ich za pobieranie nadmiernych cen.

Z GIELDY ZBOŻOWEJ.

Warszawa. (PAT.) Giełda zbożowo-towaro-

wa. 29/12. Pszenica kresowa fco. Warszawa 67000 Żyto kresowe (118 funt. hol.) fco st. zał. 44500, Otręby pszenne fco. st. zał. 25000. Otręby pszenne fco. skład sprzedającego 26000, Jęczmień poznański browarniany fco. st. zał. 44000, kuchenki rzepekowe i młiane fco. st. zał. 42750, Jęczmień poznański na paszę fco. st. zał. 43000, Kasza hreczana rumiana fco. st. zał. 88000, mąka pszenna 65% fco Warszawa 129000, Kasza manna 160000.

Kraków. (PAT.) Giełda zbożowo-towarowa. 29/12. Pszenica 71500—72500, Żyto 45000, Żyto dworskie 43000, Żyto targowe 38000, Żyto tranzyto 37200, Jęczmień 40000—43000. Owies 43—44000, Mąka żytnia 70% 75000 loco Pomorze, Mąka żytnia 70% 60000 loco Mogiła. Tatarska surowa 31—32000, Kapusta kiszona 32500 brutto za netto. Tendencja zwyżkowa.

NAWET ANGLJI TEGO ZA WIELE!

Wiedeń. (PAT.) Do „N. Fr. Presse” donoszą z Londynu: W rządowych kołach angielskich panuje od 2 dni silne rozgoryczenie przeciw Niemcom z powodu tego, że żądają one ściślego wykonania dostaw drzewa, umożliwiając przez to powzięcie ostatnich uchwał komisji odszkodowań.

ŚLEDZTWO PRZECIW REICHSWEHRZE.

Berlin. (PAT.) 29/12. Jak się dowiaduje „Berliner Tagebl.” Komisja śledcza dla zbadania zarzutów przeciw Reichswehrze została zwołana na 8. stycznia. Na porządku dziennym znajduje się przesłuchanie generałów Rossberga i Schoenaicha oraz sprawozdanie nadprezydenta Prus zachodnich o zajęciach w Królewcu.

REZOLUCJA SENATORA BORAH.

Waszyngton. (AW.) Rezolucja sen. Borah w sprawie interwencji Stanów Zjedn. w Europie wywołała w całej Unji żywą dyskusję. Rząd zaprzecza się na tę rezolucję sceptycznie, wątpiąc, czy uda się ją wprowadzić w życie. Wśród tego toczą się rokowania między grupą Borah, a departamentem państwowym, od których wyniku zależy będzie stanowisko Białego Domu.

Waszyngton. (PAT.) Prez. Harding wystosował do senatora Lodge pismo, w którym zaleca, aby senat odrzucił poprawkę senatora Borah, albowiem uchwalenie tej poprawki utrudniłoby prowadzenie rokowań w sprawie ewent. zwołania międzynarodowej konferencji ekonomicznej.

WOBEC NAPREŻENIA W LOZANNIE.

Londyn. (PAT.) 29/12. Reuter z Malty: Jak słychać odplynięcie angielskiej floty śródziemnomorskiej na wody Bliskiego Wschodu przypisać należy niepomysłnym wiadomościom z Lozanny. Jak słychać rozkaz ten dotyczy wszystkich okrętów tej floty.

Rzym. (WBK.) 29/12. Dzienniki donoszą o rzekomej mobilizacji w Grecji. Armia grecka ma być skoncentrowana w sile 30.000 ludzi koło Demir Hissar. Mobilizacja ta — zdaniem dzienników — ma pozostawać w związku z groźbą zerwania konferencji lozańskiej. Równocześnie pojawiły się pogłoski o bliskiej mobilizacji w Jugosławii.

KNOWANIA MONARCHISTYCZNE W NIEM. CZECH.

Hamburg. (AW.) „W. Morgenzeitung” donosi z Hamburga, że policja wpadła tam na trop tajnej organizacji monarchistycznej, która odbywała swe zgromadzenia w miejscowości Ottensen (przedmieście Altony) w kantorze fabrycznym. Aresztowano uczestników oraz przewodniczącego zgromadzenia właściciela fabryki czekolady Rickel'a. Członkami organizacji są b. oficerowie, urzędnicy bankowi, kupcy i studenci. W lokalu organizacji znaleziono obfity materiał obciążający, oraz broń i amunicję, wobec czego przypuszczać należy, że organizacja popierana była przez rząd niemiecki.

Z KOMISJI ODSZKODOWAŃ.

Paryż. (PAT.) Komisja odszkodowań podaje następujący tekst decyzji przyjętej na posiedzeniu komisji jednomyslnie: Komisja odszkodowań w wykonaniu prawa interpretacji przysługującego jej na mocy par. 12 aneksu 2-go części 8-miej traktatu wersalskiego postanawia, że słowo „uchybień użyte w par. 17 ma to samo znaczenie co wyrażenie „uchybień umyślnie” użyte w par. 18 tego aneksu.

USTĘPSTWA ANGLJI.

Wiedeń. (PAT.) „N. Fr. Presse” z Londynu. Wedle opinii wpływowych polityków angielskich Bonar Law na konferencji 12. stycznia podzielił nowe ustępstwa ze strony Anglii. Jeżeli Francja na plan angielski się nie zgodzi, wówczas Anglia usunie się zupełnie od udziału w sprawach kontynentalnych.

Narodziny słońca.

W dniu, w którym słońce w pozornym swoim biegu osiągnęło najdalszy punkt od równika ku południowi, mamy w naszej strefie tak zwane przesilenie zimowe. Dzień ten jest najkrótszym w całym roku, a noc najdłuższą, ale następne przydłużają się już stale aż do przesilenia letniego w końcu czerwca.

Ludy pogańskie obchodzili zimowy dzień przesilenia uroczyste, jako narodziny słońca, które uwały za dobroczynne bóstwo, a nawet i daty najważniejszych świąt chrześcijańskich nie oddalają się bardzo od dat astronomicznych, co wskazuje na ich związek ze starożytnym kultem słońca.

Słońce jest źródłem światła i ciepła i bez jego dobroczynnej działalności nie możemy sobie wyobrazić życia na ziemi. Ruch powietrza, ruch wody, nawet życie organiczne czerpią swą siłę ze słońca.

Co to jest — słońce? I którą to rocznicę jego urodzin mieliśmy w dniach ostatnich? Nauka dzisiejsza doszła do bardzo poważnych wyników w badaniach kosmogonicznych. Według teorii Laplace'a słońce było kiedyś mgławicą o promieniu takim jaką jest odległość od niego do ostatniej planety Neptuna, obejmującą przestrzeń 10 milionów razy większą, niż jego objętość dzisiejsza. Z mgławicy tej odrywały się z biegiem czasu wielkie masy i utworzyły planety, jedne wcześniej, drugie później. Dat ścisłych oczywiście niema, ale uczeni obliczają, że układ planetarny zaczął się tworzyć chyba nie wcześniej, jak przed miliardem lat! Zatem słońce to mocno zaawansowany staruszek — zdawałoby się, a jednak znajduje się ono w pełni swej siły i miliony lat upłyną nim siłę tę straci.

Kto ciekawy, ile energii wysyła słońce w przestrzeń bezustannie, ile jej udziela ziemi i jak długo udzielać jej jeszcze może, i kto ciekawy, jakie są hipotezy co do samej przyrody słońca — niech przeczyta znakomitą książkę autora znanych dzieł „O przyrodzie planet” i „Budowa świata” prof.

Marcina Ernsta „Energja słońca”, wydanie Altenberga, Lwów 1923.

Książkę tę czyta się jak najbardziej zajmującą powieść, mimo zawrotnych cyfr w obliczeniach, styl i sposób wykładu tak jasny, że zrozumie ją każdy czytelnik ze średnim wykształceniem. Niektóre hipotezy niesłychanie są ciekawe, jak n. p. o do zagadnienia powstawania energii w słońcu lub charakterystyki ciał promieniotwórczych (rad, hel, tor).

Autor w wywodach swoich umie znakomicie opowiadać przykładami objaśniającymi, umie zająć i zaabsorbować czytelnika w wysokim stopniu — chociaż to praca ściśle naukowa na ostatnich zdobyczach wiedzy oparta. K. Kr.

Z ruchu wydawniczego.

O uczniu żołnierzu, oprac. Dr. K. Konarski. Książka pamiątkowa poświęcona udziałowi uczniów-żołnierzy z walk r. 1920. Pamiętniki, listy żołnierskie, wypracowania na temat przeżyć wojennych etc.

Spis rozdziałów: Przedmowa. Zapis. Wymarsz na front. Chrząst koleżeński, Chrząst bojowy. Życie obozowe. Życie frontowe. Odwrót i ofensywa. Niewola. Służba pozafrontowa. Odczucia — uwagi — spostrzeżenia. Sąd o przebytej służbie. Powrót do domu. Odznaczeni. Polegli.

Książka wyszła nakładem Min. W. R. i O. P.

F. Brodowski, Dom cedrowy. Książka myśli, przypowieści i opowieści.

„Dom Cedrowy — to gorący protest przeciwko bezdusznemu materializmowi naszych czasów, dopominanie się i wołanie duszy do Boga, szukanie drogi do Niego i zapalenie światła w otaczającym nas mroku. To troska o naród, o jego

duszę i zdrowie moralne, o moc wewnętrzną i skupione siły.”

Książka to dla tych, którzy z płonącą żagwią czynu polskiego, walcząc z bezwładem otoczenia, dążą do lepszego jutra Ojczyzny i człowieka wogóle.

Danysz-Fleszarowa R. Dr. Polska. Kraj i ludzie. Popularna książka do samokształcenia, z 85 rycinami i 2 mapami.

Poznanie kraju ojczystego pod każdym względem, ugruntowanie i rozszerzenie pojęć o własnej państwowości i znaczeniu gospodarstwa narodowego, a przez to rozbudzenie miłości do Ojczyzny — oto cel książki, która winna się znaleźć w rękach robotników, włościan, młodzieży samokształcącej się.

Z. Hartinghova. Co mi powie dzień dzisiejszy. Zbiór myśli i aforyzmów na każdy dzień roku.

Jest to złota przedza myśli wielkich duchów i myślicieli ludzkości. Różaniec z najświetniejszych pereł myśli nizamy. Kalendarz duchowy i psalterz dla tych, którzy wśród zgiełku dnia znajdują chwilę, aby być sam na sam z duszą, obmyć ją z kurzu dziennego w przezroczystej krynicy myśli, rozświetlić, zaczemnąć wyrozumienia, słodyczy, spokoju.

Witkowska H. Stosunki społeczne w Polsce Niepodległej. Wyjątki z dzieł historyków. Wydanie 2-gie.

Praca omawia kilkadziesiąt tematów i wyjaśnia, jaką była najdawniejsza organizacja społeczna w Polsce, jak się rozwijała i przekształcała. Jest to konieczne uzupełnienie wiedzy w Polsce.

Witkowska H. i Krzyżanowska W. Kultura polska. Wypisy te, zestawione z 50-ciu wyjątków z dzieł najwybitniejszych pisarzy polskich, obrazują całą Polskę w jej kulturze społecznej, duchowej i materialnej.

OGLOSZENIA.

EDYKTA W SPRAWIE UZNANIA ZA ZMARLEGO.

T. 82/8. Józef Leń syn Ignacego i Wiktorji urodzony w roku 1880 w Starej wsi i tam zamieszkały przy poborze wojskowym w maju 1915 wzięty został do wojska i wcielony go do 10 pp. a następnie odszedł jako szeregowiec na front włoski. Do dnia 1917 pisywał z frontu włoskiego do swej rodziny a po tym czasie do dnia dzisiejszego nie daje o sobie żadnego znaku życia. Sąd okręgowy w Sanoku wzywa każdego, kłoby o życiu Józefa Lenia miał jakąkolwiek wiadomość, aby dał o tem znać Sądowi lub kuratorowi nieobecnemu adw. Dr. Ślączone w Sanoku w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia tego wezwania. Jeżeli w tym czasie Sąd nie otrzyma żadnej wiadomości o życiu jego uzna go na ponowny wniosek Wiktorji Leń za zmarłego a jego małżeństwo z nią zawarte za rozwiązane. Kuratorem nieobecnego i obrońcą wężła małżeńskiego mianuje się adw. Dra Ślączone w Sanoku.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 21 września 1922. 11734

T. 263/22/2. Walerjan Herman syn Andrzeja i Adwigi rod m z Rostoki rolnik wcielony został w r. 1814 po wybuchu wojny światowej jako szeregowiec do 45 pp. i odszedł z kompanją marszową do boju przeciw nieprzyjacielowi na front wschodni skąd w jesieni 1914 pisał jedyną kartkę a od tego czasu ślad o nim zaginął. Sąd okręgowy w Sanoku wzywa każdego kłoby o życiu Walerjana Hermana miał jakąkolwiek wiadomość, aby dał o tem znać Sądowi lub kuratorowi nieobecnemu adw. dr. Ślączone w Sanoku w przeciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego wezwania. Jeżeli w tym czasie Sąd nie otrzyma żadnej wiadomości o życiu jego uzna go na ponowny wniosek Anny z Antonów Herman za zmarłego a jego małżeństwo z nią zawarte za rozwiązane. Kuratorem nieobecnego i obrońcą wężła małżeńskiego mianuje się adw. dr. Ślączone w Sanoku.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Sanok, dnia 31 sierpnia 1922. 11737

T. IV 233 22/2. Zarządzenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Pyrtka syn Józefa i Reginy z Pszczółków urodzony dnia 15 października 1881 w Międzybrodziu lipnickim powiat Bielski tam zamieszkały robotnik biorąc udział w wojnie światowej jako żołnierz 16 p. strzelców b. armji austro-węgierskiej, otrzymał wiadomość o śmierci swojej dnia 15 stycznia 1915 poczem ślad o nim zaginął. Gdy zatem przyjąć można, że zaistnieją warunki domniemania śmierci z ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 dzpp. zarządza się na wniosek żony jego Katarzyny Pytkowej postępowanie, celem uznania wyz wymienionego za zmarłego. Ogłasza się przeto wezwanie, aby o zaginionym udzielono Sądowi wiadomości. Jana Pyrtka jeżeli żyje wzywa się, aby stawił się przed podpisany Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po sześciu miesiącach od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w Gazecie Lwowskiej Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Wadowice, dnia 4 listopada 1922 r. 1164

T. 231/22/1. Ludwik Szymański syn Michała urodzony w Siołdce 10 marca 1888 żołnierz a str. 36 pułku obrony krajowej brał udział w wojnie światowej, wedle krążących wieści miał zginąć w bitwie pod Mikolajowem, od roku 1914 brak o nim jakiegokolwiek wiadomości. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 dzup. zarządza się na wniosek Małgi Szymańskiej postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi albo Dr. Feldmanowi w Czortkowie, którego ustanawia się kuratorem Ludwika Szymańskiego wzywa się ażeby stawił się przed podpisany Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1 lipca 1923 Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Czortków, dnia 14 grudnia 1922. 11718

T. 234/22/1. Filip Małaczuk syn Michała z Skodnyńca, urodził ony 30 listopada 1874, wstąpił w czasie ogólnej mobilizacji w sierpniu 1914 do czynnej służby przy byłej armji austriackiej, brał udział w wojnie światowej i od tego czasu brak o nim wszelkich wiadomości. Gdy zatem przyjąć, można że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl ustawy z 31 marca 1918 Nr. 128 dzup. zarządza się na wniosek Tekli Małaczuk postępowanie, celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi albo Drowi Mościrowi w Czortkowie którego ustanawia się kuratorem. Filipa Małaczuka wzywa się, ażeby stawił się przed podpisany Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 15 lipca 1923 Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV

Czortków, dnia 18 grudnia 1922. 11719

T. IV 96/22/5. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Jan Ogiela syn Wojciecha i Kuznegundy z Babików Ogielów, urodzony 14 listopada 1882 roku w Lubomierzu powiecie limanowskim — w czasie ostatniej wielkiej wojny jako żołnierz 14 pułku armji austro-węg. zaginął od dnia roku 1919 nie daje żadnej o sobie wiadomości. Gdy zatem przyjąć

należy iż zachodzi ustawowe domniemanie z § 1. ustawy z dnia 31. marca 1918. L. 123 Dzpp., przeto wdraża się na p. osbę Marij Gielowej z Lubomierza postępowanie, celem uznania za zmarłego zaginionego a małżeństwa między nim a wnioskodawczynią zawartego za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub adw. Drowi Nawickowi w Nowym Sączu, którego się kuratorem mianowanego a zarazem obrońcą powyższego wężła małżeńskiego uszanawia wiadomości o powyższym wyz osobym a jego samego oile pozostaje przy życiu wzywając się aby przed tutejszym Sądem stawił się lub w inny sposóbawiadomił o swym życiu. Na ponowny wniosek po dniu 30 czerwca 1923 wniesony wyda Sąd ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, 14 list pada 1922. 11677

T. 194/22/4. Edykt. Dmytro Weckiw syn Iwana urodzony 5 października 1882 w Nadziejowie i żona z meszka i gr. kat. ożeniony 11 lutego 1909 z Oleną H. Nowoskich służąc jako żołnierz austriacki przy 3 pułku piechoty mił wedle zaprzysiężonych żeznań Hryta W. owa została ciężko ranny w październiku 1914 na froncie rosyjskim i od tamtego czasu wszelki ślad o jego życiu zaginął. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie śmierci, wdraża się na prośbę Oleny Weckiw postępowanie celem uznania za zmarłego zaginionego i ożwiązania małżeństwa. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi i obrońcy małżeńskiego Drowi Muszyńkiemu w Stryju wiadomości o powyższym wymienionym. Dmytro Weckiw wzywa się aby przed niżej wymienionym sądem stawił się lub w inny sposóbawiadomił o swym życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę duplikat po upływie 6 (sześciu) miesięcy licząc od dnia ogłoszenia w tejże uchwały w Gazecie Lwowskiej rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o ożwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Stryj, dnia 24 października 1922. 1162

T. 501/22 8 Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Lwów Iwanuk, syn Matwija i Anny ur. 25/8. 1888 w Horbachach ostatnio zamieszkały w Czerkasach brał udział w wojnie jako żołnierz austriacki przy 30 p. p. ostatnio na froncie albańskim i wedle przeprowadzonych dochodzeń od światek Wielkanocnych r. 1918 nie daje o sobie znaku życia. Można zatem przyjąć, iż zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci pomysłi § 24 l. 2. u. c. względnie ust. z 31/3. 1918 Nr. 128 dzpp. Wobec tego na wniosek Oleny Iwanuk wdraża się postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a związku małżeńskiego zawartego na dniu 25. listopada 1913 między zaginionym, a wnioskodawczynią za rozwiązane. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi, albo adw. Dr. Juliuszowi Rodkowskiemu we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą wężła małżeńskiego. Zaginionego wzywa się aby się jawił przed podpisany Sądem o ile żyje lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1. maja 1923 względnie w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w Gazecie urzędowej Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny Oddział VII.

Lwów, dnia 26. października 1922. 11511

T. 533/22/6. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego Wojciech Filipowicz, syn Karola ur. 18/4. 1888 w Podborcach ostatnio także zamieszkały, brał udział w wojnie jako żołnierz austriacki przy 30 p. p. i wedle przeprowadzonych dochodzeń od września 1914 brak o nim wiadomości. Można zatem przyjąć, iż zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci pomysłi § 24 l. 2. u. c. wzgl. ust. z 31/3. 1918 Nr. 128 dzpp. Wobec tego na wniosek Zofji Filipowicz wdraża się postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a związku małżeńskiego zawartego na dniu 15. lipca 1913 między zaginionym a wnioskodawczynią za rozwiązane. Wiadomości o zaginionym należy udzielić Sądowi albo adw. Dr. Maksymowi Bardachowi we Lwowie, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą wężła małżeńskiego. Zaginionego wzywa się aby się jawił przed podpisany Sądem o ile żyje lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 15. maja 1923 względnie w 6 miesięcy od dnia ogłoszenia tego zarządzenia w gazecie urzędowej Sąd na ponowny wniosek wyda ostateczne orzeczenie.

Sąd okręgowy cywilny Oddział VII.

Lwów, dnia 4. listopada 1922. 11513

T. 389/21/3. Edykt. Wasyl Dmytryszyn, syn Iwana urodzony 8/2, 1883 w Zborowia i tam zamieszkały, powołany z ogólną mobilizacją do 15 pułku austriackiej obrony krajowej, miał pójść na Węgry a gdy wojska rosyjskie zajęły Przemyśl miano go tam więzić wśród zajętych do niewoli żołnierzy austriackich. Od tego czasu wszelki ślad o nim zaginął. Gdy wobec powyższego prawdopodobnym jest, że zaginiony nie żyje, przeto na wniosek żony jego Katarzyny Dmytryszyn wdraża się postępowanie celem uznania go za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi adw. Drowi Hasslowi w Złoczowie, wiadomości o zaginionym. Gdyby zaginiony żył, winien Sądowi donieść o swym życiu. Na ponowny wniosek po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia edyktu w Gazecie Lwowskiej rozstrzygnie Sąd ostatecznie powyższy wniosek.

Sąd okręgowy Oddział IV.

Złoczów, dnia 8. listopada 1921. 11553

T. 196/21/8 Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Kasia Kalka w Smereczce wniosła na uznanie męża Dmytra Kalki za zmarłego i zawartego z nim małżeństwa w dniu 10. listopada 1910 wedle obrz. gr. kat. za rozwiązane. Z zaprzysiężonych żeznań tak wnioskodawczyni jakoteż świadków Prokopa Ghmielińskiego i Michała Iskowicza popartych oświadczeniem Zwierzchności gminnej w Smereczce z dnia 10. lipca 1922 wynika, że Dmytro Kalka wyemigrował w 1913 roku do Ameryki i przebywał w miej-

owości Mekes Roko w Pensylwanji gdzie w roku 1918 do tał obłądu i poderzwał sobie brzywą gardło wskutek czego umarł. Na podstawie ustawy z 16/2 1883 Nr. 20 i zpow. wdraża się postępowanie celem ustalenia dowodu śmierci Dmytra Kalki i uznania za zmarłego z nim małżeństwa za rozwiązane. Wydaje się przeto ogólne wezwanie aby udzielono Sądowi lub kuratorowi Panu Drowi F. ańszkowi Filippek adwokata w Turce, którego zarazem ustanawia się obrońcą wężła małżeńskiego, wiadomości o powyższym wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1. lutego 1923 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego i o ożwiązaniu małżeństwa.

Sąd okręgowy Oddział V.

Samhor, dnia 14 lipca 1922. 1115

T. VI. 382/22/2. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Andrzej Piwowarczyk, rolnik z Brzezowcy, powiat Wieliczka, urodzony tamże 1883, przydzielony 1914 do 1. pułku piechoty, nie daje znaku życia. Gdy przyjąć należy, że zachodzi domniemanie z par. 1. ust. z 31. marca 1918 N. 128 Dz. u. p. wdraża się na prośbę Marij Piwowarczyk postępowanie celem uznania wymienionego za zmarłego i ogłasza się wezwanie, aby udzielono Sądowi wiadomości o zaginionym. Andrzeja Piwowarczyka wzywa się, aby przed podpisany Sądem stawił się, lub w inny sposóbawiadomił o swym życiu. Sąd na ponowną prośbę po dniu 15. lipca 1923 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy cyw., Oddział VI.

Kraków, dnia 14. listopada 1922. 11750

T. 237/22/2. Grzegorz Hrabec, syn Stefana z Czarnokonic małych, urodzony 28. listopada 1886, został w roku 1919 przymusowo wcielony do byłej armji ukraińskiej, poczem wszelki ślad za nim zaginął. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl § 24. uc. i ustawy z 16. lutego 1883, l. 20. dzup. zarządza się na wniosek Tekli Hrabec postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi, albo Dr. Widrakowi w Czortkowie, którego się ustanawia kuratorem. Grzegorza Hrabca wzywa się, ażeby stawił się przed podpisany Sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 1. stycznia 1924 Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Czortków, dnia 21. grudnia 1922. 11794

T. 236/22/2. Maciej Nastasowski, syn Piotra, urodzony na Bednarówce 17. stycznia 1877, wstąpił w sierpniu 1914 do służby przy 20. pułku obrony krajowej, brał udział w wojnie światowej, poczem wszelki ślad za nim zaginął. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl ustawy z 31. marca 1918, N. 128, dzup., zarządza się na wniosek Tetiany Nastasowskiej postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi, albo Dr. Moslerowi w Czortkowie, którego ustanawia się kuratorem. Macieja Nastasowskiego wzywa się, ażeby stawił się przed podpisany Sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 15. lipca 1923 Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Czortków, dnia 21. grudnia 1922. 11793

T. 186/22/3. Michał Sakundiak, syn Fedia, urodzony w Głęboczku 20. listopada 1884, wstąpił w sierpniu 1914 do austr. 36. pułku obrony krajowej, brał udział w wojnie światowej, poczem wszelki ślad za nim zaginął. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl ustawy z 31. marca 1918, Nr. 128, dzup., zarządza się na wniosek Teodorki Sakundiak postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi, albo Dr. Brunsteinowi w Czortkowie, którego ustanawia się kuratorem. Michała Sakundiaka wzywa się, ażeby stawił się przed podpisany Sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 15. lipca 1923 Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Czortków, dnia 21. grudnia 1922. 11792

T. 180/22/2. Stanisław Półchłopek, syn Józefa, urodzony w Lataczu 19. czerwca 1884, żołnierz 36. pułku obrony krajowej austr., brał udział w wojnie światowej, a od listopada 1914 wszelki ślad za nim zaginął. Gdy zatem można przyjąć, że zaistnieją warunki ustawowego domniemania śmierci w myśl ustawy z 31. marca 1918, Nr. 128, dzup., zarządza się na wniosek Karoliny Półchłopek postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a małżeństwa zawartego 3. października 1909 za rozwiązane, a zarazem ogłasza się wezwanie, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi, albo Dr. Granickiemu w Czortkowie, którego ustanawia się kuratorem i obrońcą wężła małżeńskiego. Stanisława Półchłopka wzywa się, ażeby stawił się przed podpisany Sądem, lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 20. grudnia 1923. Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego, a małżeństwo za rozwiązane.

Sąd okręgowy, Oddział IV.

Czortków, dnia 19. listopada 1922. 11791

T. 166/22/2. Iwan Fosty, syn Stefana i Anny z Filipkowiec, urodzony 3. czerwca 1856, wzięty przez cofając się na wiosnę 1919 wojska ukraińskie jako podwódca z koniami, miał wedle zaprzysiężonych żeznań świadka Stefana Prociuka, 16. sierpnia 1919 umrzeć we wsi Hobany na Ukrainie. Gdy wobec tego jest prawdopodobne, że osoba wymieniona poniosła śmierć, za-

żądza się na wniosek Naści Fostij postępowanie celem udowodnienia jej śmierci, a zarazem ogłasza się wezwaniem, ażeby do dnia 20. grudnia 1922. albo Sądowi, albo Dr. Widrakowi w Czortkowie udzielono wiadomości o zaginionym. Po upływie tego terminu po przeprowadzeniu dochodzeń, Sąd orzeknie ostatecznie o wniosku.

Sąd okręgowy. Oddział IV.
Czortków, dnia 4. września 1922. 11790

T. IV. 113/212. Postępowanie celem uznania za zmarłego. Franciszek Jastrzab, ur. 9. września 1849, syn Wawrzyńca i Agaty z Leżyn, wydalł się z gminy przed 30 laty i dotąd nie dał o sobie żadnej wiadomości. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24. ust. c., przeto wdraża się na prośbę Michała Jastrzaba postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub kuratorowi p. Drowi Lipińskiemu, adwokatowi w Jasle, wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 15. września 1923, rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy. Oddział IV.
Jasło, dnia 14. lipca 1922. r. 11774

T. IV. 47/212. Postępowanie celem uznania za zmarłego. Jakób Kurcz, ur. 10. lipca 1854, syn Wojciecha i Anny ze Smarzowy, przed przeszło 30 laty z gminy się wydalł w niewiadomym kierunku i dotąd nie dał o sobie znaku życia. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24. ust. c., przeto wdraża się na prośbę Wiktorii Kurcz postępowanie celem uznania za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono Sądowi lub p. kuratorowi Drowi Lipińskiemu w Jasle wiadomości o powyż wymienionym. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 15. września 1923, rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy. Oddział IV.
Jasło, dnia 12. lipca 1922. 11773

T. 192/22/2. Jakób Torkot, syn Konstantego z Slobudki, urodzony 27. czerwca 1869, był żołnierz armii austriackiej, brał udział w wojnie światowej, a wedle zaprzysiężonych zeznań świadka Jana Nyczała, miał umrzeć na włośną 1916 w szpitalu w Koropcu na tyfus. Gdy zatem można przyjąć, że zaistniała warunkifus. ustawowego domniemanie śmierci w myśl ustawy z 31. marca 1918. Nr. 128, dzup. żądza się na wniosek Katarzyny Torkot postępowanie celem uznania wymienionej osoby za zmarłą, a zarazem ogłasza się wezwaniem, ażeby udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi, albo Dr. Widrakowi w Czortkowie, którego ustanawia się kuratorem. Jakóba Torkota wzywa się, ażeby się stawił przed podnisanym Sądem lub w inny sposób dał znać o sobie. Po dniu 15. maja 1923. Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy. Oddział IV.
Czortków, dnia 14. października 1922. 11772

T. 126/214. Edykt. Jacko recte Jakób Budnyk, syn Wasyla, urodzony 11. maja 1887 w Manajowie, powołany w roku 1914 do austriackiego 19. pułku obrony krajowej, brał udział w wojnie światowej pod Przemysłem. Następnie nadeszła wiadomość z Czerwonogóra Krzyża, że Jacko Budnyk roku 1915 zaginał czy też padł pod Przemysłem. Gdy zatem prawdopodobnie, że nieobecny zmarł, wdraża się na prośbę Stefana Budnyka postępowanie o uznanie Jacka recte Jakóba Budnyka za zmarłego. Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udzielono sądowi lub kuratorowi Wasylowi Rybak z Jaktorowa wiadomości o zaginionym. Gdyby Jacko recte Jakób Budnyk jeszcze żył, ma on zawiadomić o tem. Na ponowną prośbę po 6 miesiącach od dnia ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej”, sąd ostatecznie rozstrzygnie powyższą prośbę.

Sąd okręgowy. Oddział IV.
Złoczów, dnia 30. sierpnia 1921. 11564

T. IV. 2/21/3. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego. Bolesław Regier, urodzony 9. października 1874, syn Józefa i Apolonji z Siedlisk, powołany do wojska w roku 1914, w czasie oblężenia Przemysła w roku 1915 zaginał i od tego czasu nie dał znaku życia o sobie. Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z par. 24 u. c., przeto wdraża się na prośbę Heleny Regier z Jasła postępowanie celem uznania za zmarłego. Bolesława Regiera wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawił się, lub w inny sposób uwiadomił o swem życiu. Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 15. września 1923 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłego.

Sąd okręgowy. Oddział IV.
Jasło, dnia 6. lipca 1922. 11569

KOZNAITE OBWIESZCZENIA.

Prez. 1868/18/22. Pan Prezes Sądu Apelacyjnego we Lwowie zamianował na zwyczajną kadencję Sądu przysięgłych przy Sądzie okręgowym w Stryju, rozporządzając się: I. 19. lutego, II. 14. maja, III. 17. września, IV. 26. listopada 1923 — przewodniczącym: Prezesa Sądu okręgowego Dra Misińskiego, zaś zastępcami przewodniczącego Wiceprezesa Sądu okręgowego Dzierowicza, sędziów okręgowych: Gailhofera Rastawieckiego, Przybyłowskiego, Orskiego, Smółskiego, Wojskiego, Szulakiewicza, Feigla, Raka-Raczynskiego i Lopuszańskigo.

Prezydium Sądu okręgowego.
Stryj, dnia 19. grudnia 1922. 11782 1—3

C. II. 368/22/5. Edykt. Strona powodowa mał. Harywło Bartosz przez opiekuna Pawła Kisia z Kudanec wniosła skargę przeciw stronie pozwanej Lewko Głowski, syn Michała do L. cz. C. II. 368/22/1 o ojcostwo. Audjencja do ustnej rozprawy została wyznaczona na 25. stycznia 1923, godz. 10.45 przed poł. w tym Sądzie, sala rozpraw Nr. 8. Ponieważ pozwany jest małoletnim ustanawia się p. Dr. Ludwika Rabiera adwokata we Lwowie kuratorem, który ją będzie zastępował na jej koszt i niebezpieczeństwo dotąd, donóci ona sama się nie stawi i nie ustanowi pełnomocnika.

Sąd powiatowy S. II., Oddział II.
Lwów, dnia 28. listopada 1922. 11849

Ogłoszenie. Na posiedzeniu dnia 18. grudnia 1922 wpisano na listę adwokatów Dr. Ludwika Enissa, Dr. Berla Horowitza, Dr. Marka Löwenherza, Dr. Markusa Rauchera i Dr. Stefana Tyczyńskiego wszystkich z siedzibą we Lwowie, zaś Dr. Mojżesza Leiba Schechta z siedzibą w Złoczowie. Zgłosił zamiar przesiedlenia się Dr. Michał Nowakowski z Bohorodczan do Lwowa. Zrezygował z urzędu adwokata Dr. Ludwik Raabe w Winnikach. Z Wydziału Izby Adwokatów we Lwowie, dnia 27. grudnia 1922. 11847

KONKURSY.

Prez. 42426/22. Opróżniły się posady woźnych sądowych w Sądach powiatowych w Turce, Lutowiskach, Cieszanowie, Skalacie i Kamionce Strumiłowej. Podania kompetencyjne o te posady lub przy innych Sądach opróżnić się mogące, wnosić należy do dnia 20. stycznia 1923 w drodze służbowej do Prezydium Sądu Apelacyjnego we Lwowie.

Prezes Sądu Apelacyjnego.
Lwów, dnia 18. grudnia 1922. 11802 1—3

L. 1178/22. Konkurs. Celem obsadzenia wakujących posad lekarzy okręg. z siedzibą w Bohorodczanach, w Lysieci i w Solotwinie ogłasza się konkurs pod następującymi warunkami: 1) Dyplom lekarza uzyskany na jednym z Uniwersytetów w Polsce lub przez Państwo Polskie uznanym. 2) Najmniej dwuletnia praktyka lekarska po uzyskaniu dyplomu. 3) Obywatelstwo polskie. 4) Nieprzekroczony wiek 40 lat. Placa XII. stopnia służbowego urzędników państwowych wraz z wszystkimi dodatkami, ryczałt na objazdy i ryczałt kancelaryjny, według norm ustalonych przez Tymczasowy Wydział Samorządowy. Do okręgu Bohorodczan należy 12 gmin, do okręgu Lysiec 8 gmin, a do okręgu Solotwina 17 gmin. Należyćie udokumentowane podanie należy wnosić do tutejszego Wydziału powiatowego w terminie do 31. stycznia 1923.

Wydział powiatowy.
Bohorodczany, dnia 10. grudnia 1922. 11697 1—3
Komisarz Rządowy, Starosta Murczyński.

SPADKI.

A. 103/22. Edykt. Staś Pamio zmarł 11. lutego 1922 w Załokciu z pozostawieniem ustnego testamentu. Testamentowego dziedzica Stefana Pamiowa, którego miejsca pobytu Sąd nie zna, wzywa się, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia dzisiejszego, zgłosił się w tym Sądzie. Po upływie tego czasokresu odbędzie się rozprawa spadkowa przy udziale dziedziców, którzy się zgłosili i ustanowionego dla nieobecnego kuratora Anny Paniw z Załokcia.

Sąd powiatowy. Oddział II.
Podbuż, dnia 16. grudnia 1922. 11783 1—3

KURATELS.

P. V. 300/22/3. Uchwałą Sądu powiatowego Oddział V. w Przemysłu L. V. 21/22 pozbawiono całkowicie własnowolności Mikołaja Stepanejkę zamieszkałego w Bucowie, a to z powodu nieudolności umysłu. Kuratorem ustanowiono Pantalejmona Buławskiego w Przemysłu.

Sąd powiatowy. Oddział V.
Przemysł, dnia 26. października 1922. 11805

P. V. 340/22/2. Uchwałą Sądu powiatowego w Przemysłu Oddział V. lic. czyn. L. V. 19/22/6 pozbawiono całkowicie własnowolności Ouzjasza Freunda, zamieszkałego poprzednio w Przemysłu, a to z powodu choroby umysłowej. Kuratorem ustanowiono Samuela Arle Freunda, zamieszkałego w Przemysłu, ul. Jagiellońska 1. 5.

Sąd powiatowy. Oddział V.
Przemysł, dnia 1. grudnia 1922. 11806

WYROKI PRASOWE.

Pr. II. 80/22/1. Sąd okręgowy karny jako prasowy orzekł na wniosek Prokuratury po myśli § 493 pk., że zamieszczony w czasopiśmie drukowym periodycznym „Lud Katolicki” z daty Kraków, dnia 24. grudnia 1922 w Numerze 52. artykuł z napisem „Piastowcy zdradzili Polskę i Polski Lud” w ustępie 1. od słów: „Stała się rzecz” do: „na sobie nosila...” i w ustępie 5. od słów: „Oto wybrańcy...” do słów: „krew z chłop polskiego” — zawiera w całej swej osnowie znamiona występku z §§ 305, oraz 302 uk., zakazuje się rozszerzanie inkryminowanych ustępów, zatwierdza się zarządzoną przez Prokuraturę konfiskatę pomienionego

numeru, a przytrzymane egzemplarze tego czasopisma mają być zniszczone.

Sąd okręgowy. Oddział III.
Kraków, dnia 23. grudnia 1922. 11848

AMORTYZACJA.

T. 760/22. Zarządzenie umorzenia weksla. Na wniosek Szaję Ajzenberga, kupca w Ostrogu, ul. Dubeńska 34., podejmuje się postępowanie celem umorzenia niżej oznaczonych weksli, które miały zaginać i wzywa się posiadacza tych weksli, aby je do dni 45, licząc od dnia płatności każdego z tych weksli przedłożył temu Sądowi. W razie przeciwnym po upływie tego terminu uznalby Sąd weksle za umorzone. Weksle są wystawione we Lwowie dnia 27. listopada 1922 przez Józefa Herzberga, Natana Kannerę i Chaima Kannerę na zlecenie Szaję Ajzenberga we Lwowie, a to 2 weksle każdy na 5.000.000 Mp. opiewające płatne dnia 4. stycznia 1923. jeden na 5.000.000 Mp. i jeden na 2.000.000 Mp. opiewające, płatne 14. lutego 1923, zaś jeden na 2.276.000 Mp. płatny 14. lutego 1923, wreszcie 3 weksle z terminem płatności 26. marca 1923, a to 2 weksle opiewające każdy po 5.000.000 Mp., zaś jeden weksel na 2.000.000 Mp.

Sąd okręgowy cywilny. Oddział VII.
Lwów, dnia 28. grudnia 1922. 11885

FIRMY.

Firm. 1229/22. Oddz. C. V. 382. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru oddział C. wciągnięto, co następuje: Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: Handlowo-przemysłowo-budowlano-przedsiębiorstwo emerytów polskich kolejowców E. P. K. Spółka z ogr. odpow. Przedmiot przedsiębiorstwa: Zakładanie, prowadzenie i finansowanie przedsiębiorstw handlowo-przemysłowych i budowlanych w rejonie polskich kolei państwowych na całym obszarze Polski, a mianowicie przedsiębiorstw bagażowych, obejmujących przechowanie, rozwój i dowóz bagażu podróźnych do kolei lub z kolei przez numerowanych lub własnych emerytów, rozwój węzła deputatowego dla kolejowców, rozwój i sprzedaż drzewa dla pracowników kolejowych, zakładanie i prowadzenie sklepów spożywczych (konsumów kolejowych), oraz prowadzenie przedsiębiorstw przemysłowych i budowlanych. Forma spółki: Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w myśl ust. z 6. marca 1906 L. 58 Dzpp., oparta na kontrakcie z daty Kraków 28. września 1922 L. R. 756. Czas trwania spółki nieograniczony. Kapitał zakładowy spółki wynosi 1.375.000 mkp. w całości w gotówce wpłacony. Do zastępstwa spółki są uprawnieni łącznie dwaj zawiadowcy, którymi ustanowiono Herschtala Stanisława w Krakowie, ul. Lubicz 1. 9. zamieszkałego i Kukłę Wojciecha w Krakowie, ul. Kingi 1. 2. zamieszkałego. Podpis firmy: pod brzmieniem firmy dwaj zawiadowcy łącznie, w razie zaś ustanowienia prokurzysty jeden z zawiadowców łącznie z tymże podpisem swe położa. Ogłoszenia spółki uskuteczniiane będą za pomocą listów poleconych. Dzień wpisu: 11. października 1922.

Sąd okręgowy, jako handlowy. Oddział II.
Kraków, dnia 7. października 1922. 11743

Firm. 1487/22. Oddz. C. V. 404. Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej. Do rejestru oddział C. wciągnięto, co następuje. Siedziba firmy: Kraków. Brzmienie firmy: „Orzeł”. Polski przemysł obuwiczny i towarzystwo handlowe, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Krakowie. Przedmiot przedsiębiorstwa: a) wyrób przedmiotów przemysłu obuwicznego, oraz wszelkich pokrownych artykułów, jak również handel tymi towarami na rachunek własny i cudzy; b) wyrób przedmiotów użytkowych wszelkiego rodzaju i handel tymi przedmiotami na rachunek własny i cudzy; c) nabywanie na własność i wydzierżawianie takich samych pokrownych przedsiębiorstw, branie udziału w przedsiębiorstwach, jak wogóle prowadzenie wszelkich interesów, służących celom spółki. Forma spółki: Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Kontrakt spółki z daty Kraków dnia 24. listopada 1922 nr. 29055. Wysokość zakładowego kapitału 700.000 mkp. w całości wpłacony. Czas trwania spółki jest nieograniczony. Zawiadowca spółki ustanowiony Herman Zins w Krakowie, ul. Asnyka 1. 3. Podpis firmy: pod wydrukowaniem, wyciśnięciem lub przez kogokolwiek napisanem brzmieniem firmy podpis zawiadowcy. Dzień wpisu: 6. grudnia 1922.

Sąd okręgowy, jako handlowy.
Kraków, dnia 6. grudnia 1922. 11765

Firm. 1293/22. Stow. II. 82. W rejestrze stowarzyszeń wpisano: Brzmienie rimy: Płaszowska Parowa fabryka dachówek i cegieł w Krakowie, stowarzyszenie zarej. z ogr. poreka. Członkiem dyrekcji Wilhelm Fraenkel zmarł. Członkiem dyrekcji wybrany: Henryk Fraenkel w Krakowie, ul. Dumajewskiego 6. Dzień wpisu: 9. listopada 1922.

Sąd okręgowy jako handlowy. Oddział II.
Kraków, dnia 7. listopada 1922. 11764

Firm. 1325/22. Stow. II. 839. W rejestrze stowarzyszeń wpisano: Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Radziszowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poreką. Członkowie dyrekcji ustąpił: Ludwik Scibor i Maciej Scibor. Członkami dyrekcji wybrani: Walenty Jaskulka i Józef Scibor z Radziszowa. Dzień wpisu: 9. listopada 1922.

Sąd okręgowy jako handlowy.
Kraków, dnia 7. listopada 1922. 11762

Ogólne Towarzystwo Ubezpieczeń „FENIKS” we Wiedniu.

KAPITAŁ AKCYJNY K. 15,000.000.-.

Wyciąg z zamknięcia rachunków za rok obrotowy 1921.

PRZYCHÓD: I. Przeniesienie zysku 1,033.941'39, II. Rezerwa premijna 33.187.667'36, III. Rezerwa na szkody 26.718'821'83, IV. Inne rezerwy 8.240.127'09, V. Premje 171.702.432'51, VI. Odsetki 3.439.143'58, VII. Inne dochody 59.989.704'59. Razem . . . . . 304.311.838'35.

ROZCHÓD: I. Wypłacone szkody 51.658.818'44, II. Koszta zarządu 91.469.769'85, III. Inne wydatki 3.529.604'26, IV. Rezerwa szkód 33.767.565'73, V. Rezerwa premji 73.458.090'83, VI. Inne rezerwy 45.256.351'05, VII. Nadwyżka 5.171.638'19. Razem 304.311.838'35.

W powyższych cyfrach partycypują Filja na Małopolskę i Śląsk Cieszyński z siedzibą Generalnego Przedstawicielstwa we Lwowie jak następuje:

	Przychód	Rozchód
Rezerwa premji z roku 1921	395.299'98	
Rezerwa szkód „ „ „	237.518'45	
Premje netto	8.389.443'59	
Należytości	2.666.483'84	
Odsetki	22.328'28	
Udziały reasek. w szkodach	1.734.566'74	
„ „ w prowizji	1.596.001'26	
Premje reasekurantów		6.794'801'65
Należytości reasekuratorów		1.254.731'75
Szkody		2.100.781'51
Prowizje		1.516.062'71
Koszta zarządu		1.506.077'18
„ Centrali po odtrąceniu reasek.		646.674'34
Rezerwa szkód dnia 31 XII 1921		61.645'05
„ premji „ „ „ „		379.150'48
Dochód		781.717'47
	15.041.643'14	15.041.643'14

Lwów, w grudniu 1922.

OGÓLNE TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ
„FENIKS” we WIEDNIU
Przedstawicielstwo generalne we Lwowie

OBWIESZCZENIE.

RADA ZAWIADOWCZA POLSKIEGO BANKU PRZEMYSŁOWEGO WE LWOWIE

ma zaszczyt zaprosić niniejszem wszystkich uprawnionych do głosowania akcjonariuszy Polskiego Banku Przemysłowego na

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

które odbędzie się we Lwowie dnia 20. stycznia 1923 roku o godzinie 11-tej przedpołudniem w sali posiedzeń Polskiego Banku Przemysłowego we Lwowie przy ulicy 3-go Maja l. 9, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Podwyższenie kapitału akcyjnego z Mkp. 1.050.000.000.— na Mkp. 2.520.000.000.— i upoważnienie Rady Zawiadowczej do ustanowienia warunków tej emisji.
- 2) Ustalenie jednego z pism codziennych, w którym mają być no myśli § 4 statutów oprócz „Gazety Lwowskiej” i „Monitora Polskiego” umieszczane ogłoszenia Polskiego Banku Przemysłowego.

Akcjonariuszy chcący wziąć udział z prawem głosowania w tem Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu uprasza się w myśl §§ 34, 36, 39 i 40 statutów o zdeponowanie swych akcji w kasie Polskiego Banku Przemysłowego we Lwowie, lub w jego Oddziałach w Będzinie, Boryslawiu, Dąbrowie Górniczej, Drohobyczu, Odańsku, Jasiu, Krakowie, Krośnie, Łodzi, Nowym Sączu, Rzeszowie, Sanoku, Sosnowcu, Strzyżu i Warszawie najpóźniej do dnia 13. stycznia 1923.

Dziesięć akcji daje prawo do jednego głosu Akcjonariusze, którzy przez zdeponowanie akcji w powyższym terminie udowodnią swe prawo do głosu, otrzymają karty legitymacyjne brzmiące na ich nazwisko z wymienniem ilości złożonych akcji i przypadających na nie głosów. Prawo do głosowania na Walnym Zgromadzeniu może akcjonariusz wykonać albo osobiście albo przez pełnomocnika, bez względu na to, czy ten jest akcjonariuszem lub nie.

Lwów, dnia 23. grudnia 1922.

RADA ZAWIADOWCZA.

Zamknięcie rachunków i bilans

Zakładu ubezpieczenia od wypadków we Lwowie za rok 1921.

Rachunek obrotu.

DOCHODY			ROZCHODY		
	Mp	f.		Mp	f.
I. Przeniesienie funduszy z roku zeszłego: (z wyłączeniem funduszu emerytalnego)			A. Wyłączone kwoty i wynagrodzenia:		
A. Kapitał na pokrycie rent płynnych dnia 31. grudnia roku 1920	11,010,645	39	A. Koszty pogrzebu, renty, odprawy, koszty protez	1,930,977	61
B. Przeniesienie rezerwy wartości kapitałowych rent górniczych za wypadki z przed roku 1919	1,750,000	—	B. Zasiłki wojenne dla rencistów	2,095,116	26
C. Fundusze zabezpieczenia	3,953,033	70	C. Odpis kwoty na pokrycie rent za wypadki górnicze z przed roku 1919 z Konta rach. masy likwid. (z roku 1920)	1,750,000	—
II. Opłaty na ubezpieczenie członków	532,069,768	79	α. Koszty administracyjne	30,480,880	02
III. Dochody od kapitałów ulokowanych	7,821	88	III. Inn wydatki	53,343,247	10
IV. Dochody z grzywien	276,616	16	IV. Stan funduszy z końcem roku rachunkowego: z wyłączeniem funduszu emerytalnego)		
V. Inne dochody	2,328,644	25	A. Kapitał na pokrycie rent płynnych dnia 31-go grudnia 1921	132,880,452	—
			B. Rezerwa wartości kapitału rent i rezerwy dla wypadków bukowińskich	1,199,407	35
			C. Fundusze zabezpieczenia	16,224,398	23
			V. Nadwyżka z rocznego obrotu	32,224,849	51
	552,111,528	08		52,111,528	08

Bilans.

AKTYWA			PASywa		
	Mp.	f.		Mp.	f.
I. Zapas gotówki	3,370,849	13/	I. Wartość rachunkowa zobowiązań względem uprawnionych do dotoru rent:		
II. Należytości rozporządzone	7,655,927	11	A. Kapitał na pokrycie rent, płynnych dnia 31. grudnia roku 1921	132,880,452	—
III. Papiery wartościowe według kursu z 31. grudnia 1921	16,524,503	06	B. Rezerwa wartości kapitału rent i rezerwy dla wypadków bukowińskich	1,199,407	35
IV. Wartość realności	125,999	67	II. Zobowiązania względem osób trzecich i zobowiązania temi obciążone fundusze	70,697,499	39
V. Pożyczki hipoteczne	127,860	03	III. Rezerwa dla różnicy kursu roku zeszłego	1,229,398	23
VI. Należytości z tytułu opłat za ubezpieczenie członków	501,052,683	18	IV. Fundusze zabezpieczenia	330,941,226	80
VII. Rozmaici dłużnicy	5,972,788	13			
VIII. Walory, przyjęte wskutek szczególnych zobowiązań	2,117,338	46			
	53,947,983	77		536,947,983	77

We Lwowie, w październiku 1922.

ZGODNIE Z KSIĘGAMI:

Komisja rewizyjna Zarządu:
Józef Tomicki mp.
Justaw Pammer mp.
Jan Szopiak mp.

DYREKTOR:

Tadeusz Sośniak mp.

PRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU:
Dr. Aleksander Malaczyński mp.

NACZELNY BUCHALTER:

Emil Sikora mp.

TECHNIK ASEKURACYJNY ZA ZGODNOŚĆ
WARTOŚCI KAPITAŁOWYCH:
Józef Sobczyński mp.

Wydawca: SPÓŁKA WYDAWNICZA.

Z Drukarni Polskiej, pod zarządem Z. Kielbusiewicza, Lwów Chorażczyzna 31.

Redaktor naczelny i odpowiedzialny: Stanisław Rossowski.